

Af **Thorkild Olsen**, Villa Venire A/S

***OG... det
kan
trænes!***

VILLA VENIRE

I dette pludselige erindringsglimt ser jeg hans ansigt meget tydeligt. Min gamle supervisor. Der sidder han med sine varme øjne og skæve, men venlige, smil og lader mig tale færdigt, mens jeg udreder altings rette sammenhæng. Uden afbrydelse får jeg lov til at fylde fortællingen ud og gøre to plus to lig med fire. Talestrømmen, når den er bragt til ende, efterfølges af hans ro i tavshed. Han lader sekunderne flyde, hvorefter han stilfærdigt siger; ” .... Og ?”.

Tonefald og øjne lader mig vide, at det er at forstå som et spørgsmål. Eller en livsopfordring; hvad er der mere at sige. Og ..., så er der netop mere at sige. Jeg må sige det lige ved siden af. Ovenpå, nedenunder, under grunden, i grunden. Jeg må lade de andre grunde træde frem og mine egne konklusioner må iklædes passende sprækker og nye passager.

Tanken.

*

Der er vitterlig noget at se på, når man følger træningen i Frederiksberg Slots Fægteklub. Det kræver mængder af træning at opnå bare de basale færdigheder. Samtidig med at det er fascinerende at se den enkelte udfolde sig i samspil med sig selv, sit våben og kampens særlige karakter.

Der er mere end én ting at gøre, når modstanderen gør udfald. Du kan træde frem., og. Du kan foretage en retræte..., og. Du kan parere til den ene side. Du kan foregive at parere. Målet er fælles for alle deltagere. Taktikken er til gengæld forskellig – en perlerække af valg, hvor du lynsnart qua træning og erfaring tager stilling til muligheder og trusler i samsvang med fornemmelsen for dens andens formåen og dagsform.

Beslutningen.

**

I det moderne arbejdsliv er to og to sjældent fire. Ligesom beslutningen nærmest aldrig kan få status af at være dén rigtige beslutning – i hvert fald ikke i særlig lang tid. Dertil er

kompleksiteten blevet for stor. For meget sker samtidigt. For mange kar er forbundet til at vi med sikkerhed kan vide, hvad der sker i den anden af det forbundne, når nu vi har valgt at træde et skridt frem, parere til højre og gøre en tydelig, ambitiøs bevægelse på vegne af sagen, på vegne af kvaliteten, af samarbejdet eller den gode ledelse.

Bevægelsen.

***

Nu er det ikke sådan, at vi med bevægelsen som den nødvendige 'OG-færdighed' har afløst tanken og beslutningen, som det der skal til. Det skal nemlig OG'så til. Bevægelsen er kommet til som det ekstra salt, der er brug for i en sammensat ret. Alle skal i dag forholde sig til både kvalitet OG økonomi. Til innovation OG sikker daglig drift. Til sund, bæredygtig livsstil OG tage med ungerne på en all-inklusive ferie. Til fællesskabet på skolen, i institutionen, på gaden, i foreningen, i FB-gruppen OG til den alt for stramt orkestrerede kalender.

Bevægelseskompetencer er noget vi alle besidder i generaliseret forstand. Vi har alle måttet forholde os til det midlertidige eller til det ufærdige. Til kladden og til det muliges kunst. Vi har alle måtte flytte plads eller blive sat på hold med folk vi ikke kender så godt. Det er virkelig rart at kunne skrive sig bag øret vel vidende, at det ikke rækker med disse generelle evner.

De specifikke 'OG'er der gør sig gældende i din arbejdssituation, fordrer en række specifikke 'OG-færdigheder' af dig. Det kræver træning. For at sige det mere præcist: Det skal trænes. Det skal der være tid til. Hvis jeg på denne plads må smide kæden op på den helt store klinge, så er budskabet, at det nu er slut med at diskutere forskelle mellem paradokser og dilemmaer. De findes nemlig ikke mere i den forstand, at de ikke længere kan skelnes fra alt det andet, der har med hverdagen at gøre. Hverdagen er nu proppet op med OG'er, hvor vi skal være hurtige på fødderne. Det er ikke let. Det er faktisk svært af den simple grund, at det er svært.

Lad os tage et skridt frem og parere til én af siderne. Der er brug for ånd, så vi kan trække vejret igennem et fælles udtryk, som vi er stolte af. Der er brug for restitution i betydningen; sørg nu for de nødvendige små stop-op'ere. Sørg nu for at ingen er alene på arbejdspladsen. For mig er kravet entydigt; alle har brug for en læringsmakker. Og sørg for at træne 'OG-færdighederne'. Håndværket 'OG' kan nemlig trænes. Så meget ved vi med sikkerhed.